

HVAÐ ER LÍF OG LIST? i

1.

kynningarrit Sýningarsalarins

SÝNINGAR

SALURINN

SÝNINGATAL SALARINS

BYLTING OG ÞRÓUN
Í EVRÓPSKRI MYNDLIST

EFTIR
GUNNAR S. MAGNÚSSON

KERAMIK

EFTIR
ODD ÓLAFSSON

SÝNINGARSALURINN

EFTIR
VALTÝ PÉTURSSON

ngarsalurinn hóf starfsemi sína sunnudaginn 28. apríl 1957 með samgum í listiðnaðar- og myndlistardeild að viðstöddum menntamálaráða hr. Gylfa P. Gíslasyni og fjöldu annarra gesta.

nkvæmdastjóri Sýningarsalarins, frú Sigríður Kristín Davíðsdóttir, paði gesti og opnaði salinn. Hún mælti á þessa leið:

virtu gestir. Ég vil byrja með því að bjóða ykkur öll velkomin. Það er vor að þessi staður megi verða til menningarauka — staður þar sem ur og listaverk mætast — og að slíkt megi efla jafnt skapendur og skoður myndlistarinnar, sem og listiðnaðarins.

Þil hér með þakka öllum þeim sem sýnt hafa þessu uppáteki skilning, ilja og fyrirgreiðslu. Þyki þeim vel hafa til tekizt, ánægju- og menningar- að, þá mega þeir fyrst og fremst þakka sjálftum sér það.

endingu, kjörorð salarins verður ekki allt fyrir viðskiptavininn, heldur þetta: Við mælum með og im þessa hluti og verk vegna þess að við álitum að þau séu góð, fögur og sönn, b. e. a. s. ekta. i andi þessara orða ætíð ríkja yfir salnum.

með segi ég Sýningarsalinn opinn öllum gestum.

INGARSALURINN er fyrst og fremst stofnaður til þess að reyna að safna saman á einn stað því sta og bezta sem skapað er á hverjum tíma af íslenzkri myndlist og listiðnaði. En það er gert til að örfa einstaklingana til að skoða og kaupa sér fagra muni og listaverk. Þannig hyggst salurinn þa bezt fyrir daglegu sambandi fólks við listaverk.

STA SAMSÝNING SÝNINGARSALARINS var þannig:

Myndlistardeild var sýning á verkum eftir myndhöggvarana Ásmund Steinsson og Sigurjón Ólafsmálarana Ásgrím Jónsson, Kristín Jónsdóttir, Svavar Guðnason, Valtýr Pétursson og Þorvaldason.

tiðnaðardeild sýndi Ásgerður Ester Búadóttir myndvefnað, Barbara Árnason myndskerm og Jóhannes Jóhannesson smeltihálsmen og öskubakka. Sigrún Jónsdóttir sýndi batikskerm, ur og klæðnað, Sigrún Gunnlaugsdóttir smeltiýrnalokka og hálfestar, Sigríður Björnsdóttir og hennar svisslendingurinn diter rot skartgripi, hringi, armbönd, eýrnalokka, gert úr íbenholti, túnium og íslenzkum steini. Valur Fannar sýndi eýrnalokka úr íbenholti og silfri.

dór Hjálmarsson húgagnaarkitekt sýndi HH-stólinn og bræðurnir Jón

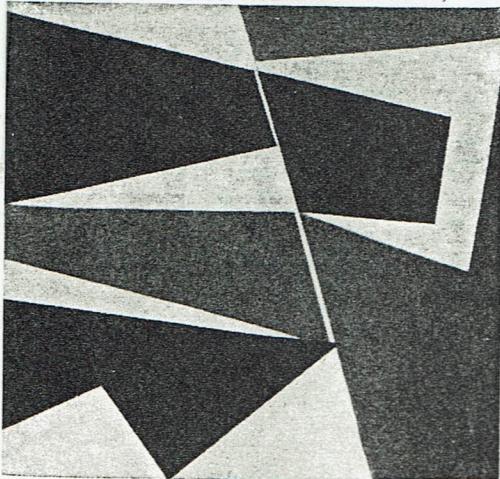
uðmundur Benediktssynir sófaborð og stóla úr tekkiði.

sýndi keramik eftir Ragnar Kjartansson.

L KVARAN hélt fyrstu einkasýninguna í salnum dagana 11.—23. maí. var þriðja sjálfstæða málverkasýning hans. Hann sýndi 19 vatnslita, che- og klippmyndir.

AMSÝNING SALARINS var opnuð laugardaginn 25. maí. Þar sýndu myndir bræðurnir Jón og Guðmundur Benediktssynir, en málverk Hafn Austmann, Hjörleifur Sigurðsson, Hörður Ágústsson og Kjartan Guðson. Þessari sýningu lauk 5. júní.

tiðnaðardeild var ný uppsetning. Barbara Árnason sýndi vegteppi, nýj-myndskerm og mottur; Bergþóra Elva Zebetz skartgripi gerða úr kávs; nnes Jóhannesson smeltidiska; Sigrún Gunnlaugsdóttir smeltihársþenn Sigríður Björnsdóttir og svisslendingurinn diter rot sýndu skartgripi. ar ný uppsetning á Funa-keramik eftir Ragnar Kjartansson.

HVERFISGÖTU 8—10

Bylting og þ

Bylting hefur fram farið í evrópskri myndlist eins. Í dag er talað um þrjú megin þróunarstig eða sjón hið koncreta. Abstrakt myndlist er upplausnar- og frá upphafi myndlistar til myndlistar vorra daga er stöðu við hina abströktu myndlist. Abstrakt og k

Eftir öllum táknum einkennist megin þróun myndl

unin einkennist heldur af tjáandi uppbyggingu því

hins koncreta myndlistarháttar.

Í dag er mjög talað um leit til innstu og yztu takm meir orsakasamhengið sem og staða mannsins í ve

fyrst og fremst á sálarlifi mannsins. Miðað er meir

Rætt og ritað er meir nú en fyrr um listrænt, menn

Myndlistarmennir vinna yfirleitt þannig að þei

listar en leita síðan persónulegra tjáningaaðferða.

arrá speglar markvissa uppbyggingu. Peir skapa my

Við höfum þegar í dag nokkurt yfirlit yfir hin miklu myndlist á fyrri helmingi 20. aldar úti í Evrópu. Vi

bær saman hverja við aða og til þess að líta á þær se

Myndlist 20. aldar er í heild ólik og andstæð list a

nútíma myndlist eru ekki aðeins ismar (stílar og s

það að í isma eftir isma hafa myndlistarmennirnir

skapa skynmyndir sínar af margbreitilegu yfirborð

segja, þeir hafa horfið frá því að nota tjáningartæ

ytri náttúru. Peir nota þess í stað tjáningartækin í

inn á fætur öðrum sýnir og sannar þetta.

Þróun nútíma myndlistar hefur legið í þveröfuga átt

ini og stefnu öfugþróunar þeirrar sem var nær al

undir síðustu aldamót.

BRAGI ÁSGEIRSSON opnaði laugardaginn 8. júní þriðju sjálfstæðu málverkasýningu sína og stóð hún til 23. júní. Á sýningunni voru 19 málverk auk þess grafik og teikningar við kvæðið Áfanga eftir Jón Helgason.

3. SAMSÝNING SÝNINGARSALARINS var opnuð miðvikudaginn 25. júní. Þremenningarnir Benedikt Gunnarsson, Eiríkur Smith og Guðmundur Andrésdóttir sýndu þar málverk sín. Þeirri sýningu lauk laugard. 7. júlí.

1. MYNDLISTARMARKAÐUR Sýningarsalarins var opnaður mánuðaginn 8. júlí kl. 10 f. h. Þetta var nýr þáttur í starfsemi Sýningarsalarins, gerður til þess að auðvelda ferðamönnum og bæjarbúum að sjá og eignast myndir að viðráðanlegri stærð og verði. Hann var opinn daglega til 1. ágúst.

VALENTÍN CRIADO, bandarískur listmálar, sýndi myndir sínar, gouache- og olíumálverk 8.—21. ágúst.

JÓN ENGILBERTS hélt sýningu á grafík, vatnslita- og olíumálverkum dagana 31. ágúst til 11. september.

Á 5. SAMSÝNINGU Sýningarsalarins sýndu Nína Tryggvadóttir, Þorvaldur Skúlason og Valtýr Pétursson dagana 12.—26. september. Nína og Þorvaldur sýndu olíumálverk, en Valtýr mósaik gerða úr íslenzkum steinum.

JÓHANNES JÓHANNESSON hélt sýningu 27. sept. til 10. okt. á olíu- og vatnslitamyndum.

KRISTJÁN DAVÍÐSSON sýndi 16.—25. okt. teikningar, lakk- og olíumálverk.

BAT-YOSEF (kona Guðmundar Guðmundssonar Ferro) sýndi dagana 27. okt. til 7. nóv. Aðalræðism. Ísrael, hr. Sigurgeir Sigurjónsson, opnaði sýninguna.

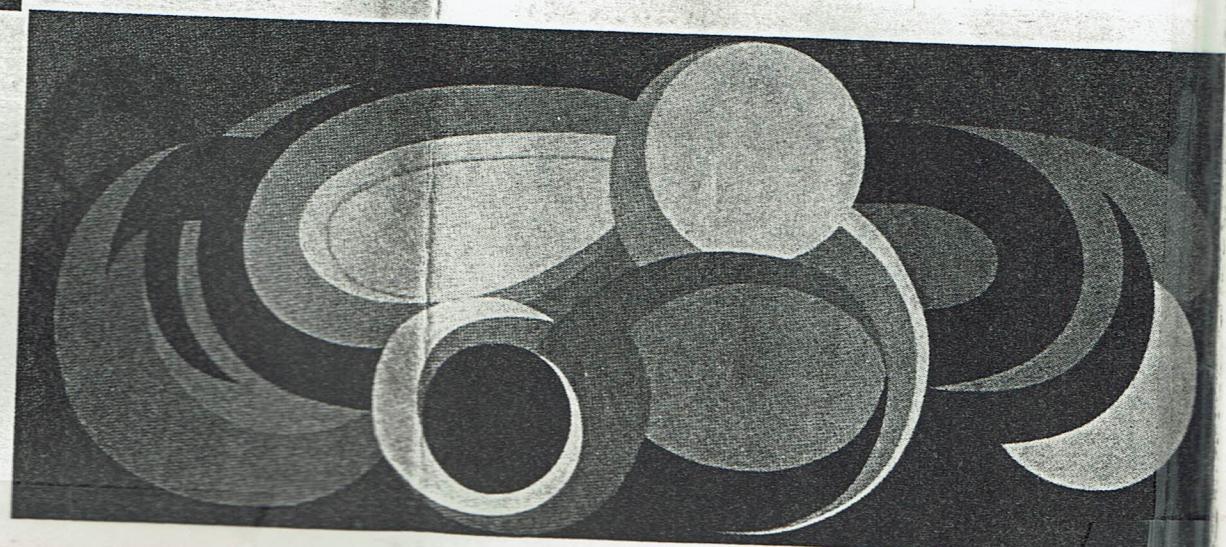
þróun í európskri myndlist

en kurnugt er og áhrif hennar eru yfirgnæfandi viðast hvar í heiminum. mið i sambandi við myndlist, hið natúralíska, þá það abstrakta og það nýjasta kastið hinnar svokölluðu naturalísku myndlistar. En öll myndlist svo að segja strakt að einhverju marki. Hin konkreta myndlist varð til uppúr og í andar myndlist eru því hinar mestu andstæður í heildarþróun myndlistarinnar. rinnar í dag ekki af leit að nýjum hætti að málá á, það er runnið skeið. Pró-myndlistarmennir eru önnum kafnir við að kanna tjáningarmöguleika

en veguleikans. Oss er að skiljast enn eikanum. Myndlistin er grundvölluð lag viðmanninn, manninn allan, garlegt og þjóðfélagslegt gildi lista. leinka sér þróun európskrar mynd- rk sumra speglu óvissuna, verk ann- til nýs og betri heims.

abrot og hinar óreglulegu tilraunir í um að komast í aðstöðu til að bera liði í heildarþróun myndlistarinnar. rinnar á undan. Einkennandi fyrir ur), sem fram hafa komið, heldur fið frá því að eftirlíkja og endur- tannna til listtjáningar. Það er að til þess að líkja eftir svonefndri mynd til listtjáningar. Hver ism-

listastefnur á endurreisnartímabil- díi í európskri myndlist allt fram

Þáttaskilin eru oftast kennd við hina frægu sýningu í Salong des Refusés í París árið 1863. Því um þær mundir skildu hinir frjálslyndu listamenn sig frá hinum afturhaldssömu, venjubundnu, akademisku listamönnum og tóku að athuga fyrirmyndina og listavekið með eigin augum. Hugmyndalega rekja sumir menn þessa þróun aftur til frönsku byltingarinnar 1789. Þó eru þáttaskilin talin hin skörpustu eftir 1900, því á árunum 1907—1920 byrja Kandinsky, Malewitsch, Mondrian, Picasso, Herbin, Juan Gris o. fl. að málá abstrakt og síðar konkret.

Þróunin frá vélrænum naturalisma og hinum staðnaða akademisma til naturalismi og síðar impressionismi, neo-impressionismi, expressionismi, til-koma kúbisma, abstrakt og konkretisma, ásamt mörgum öðrum samtíma hreyfingum í európskri myndlist er athyglisverð og lærðómsrík myndlistarþróun. Sögulegt samhengi þessarar þróunar, ýmsar orsakir og afleiðingar hafa verið hugleiddar og raktar af þekkingu og skarpleik af ýmsum ágætum mönnum.

Hið náttúruleftirlíkjandi málverk átti sitt blómaskeið á Ítalíu. Þar var m. a. uppgötuð aðferðin til þess að endurskapa þriðju fjarvídina á tveggja fjar-vidda fleti (sentralperspektívið). Þetta var á endurreisnartímabilinu og var þá í aðstöðu við hina viðurkenndu innhverfu og sérteknu táknlist miðaldarkirkjunnar. En á endurreisnartímabilinu vildu menn kanna og nema ytri víddir í sem flestum myndum. Peir tóku því í auknum mæli að líkja eftir ytri náttúru á myndfleti með línum, formum og litum. Málverkið varð nú úthverf táknlist.

Í dag höfum við þar á móti hreint myndlistrænan tjáningarátt, hinn koncreta, í málalist, línum, form og litum sem slikt á fleti. Nútímmamyndlistar-menn leggja áherzlu á frum-eigindir tjáningartækjanna og myndlistræna samsetningu þeirra, til þess að tjá vitundarlífið sem og djúp sálarlífsins, þ. e. a. s. hin andlegu verðmæti mannsins. Háttur þessi er grundvallaður á skyni voru á sálarlíf mannsins sem og hæfni eða eigindum þess efnis sem úr er skapað til þess að hrífa og tjá manninn. Þetta stig er merkasta og hin mesta rifting sem um getur í þróun myndlistarinnar endaþótt miðað sé við myndlistir allra bekkrar forn-söguskeiða.

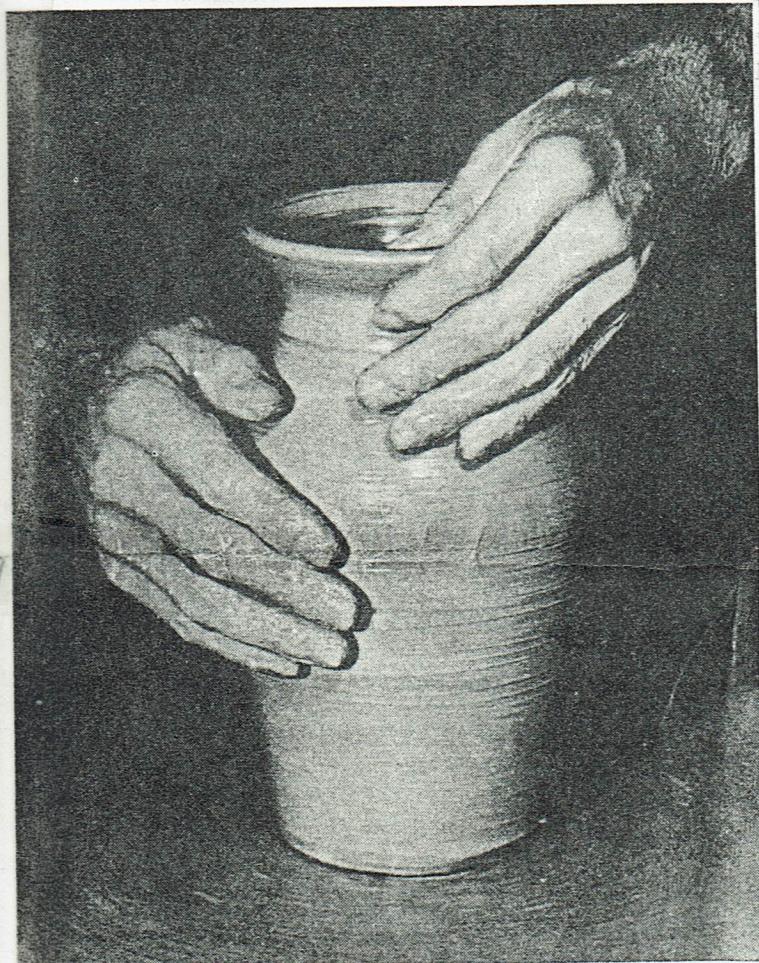
Í þróun myndlistarinnar er þessi tæknipróun og hinn andlegi grundvöllur hennar það sem skiptir einna mestu máli að skynja og skilja í sambandi við myndlist í dag. Og þessi þróun þýðir enganveginn sama og að hafnað sé notkun áhrifa frá hinum raunskynjaða heimi (náttúr-unni) sem vaka til listskópunar. Heldur er einfaldlega hafnað að nota tjáningatækin til þess að líkja eftir skynmynd af hlutveruleikanum (ytramótívinu) til listtjáningar, þar sem það er staðreynð að línum, form og litir eru nægjanleg, frjórrí og fullkomnari tæki til skópunar myndlistrænnar tjáningar-heildar. Heildar sem getur hrifið og tjáð alla sálarhörpu mannsins — það sem verkin speglar og tjá er ekki alltaf eins augljóst né samstilt ekki frekar en mennirnir sem þau skópu.

Flórenz, júlí—ágúst 1956.

Gunnar S. Magnússon.

KERAMIK

Það má undarlegt heita, að ekki hafa verið gerðir leirmunir hér á landi, fyrr en nú á síðustu áratugum. Í landinu er gnótt af brennsluhæfum leir við hveri og laugar, sem legið hefur ónotaður öldum saman, þrátt fyrir að önnur hentugri efni eru ekki fyrir hendi, en búsáhlöd flest gerð af tré. Því undarlegra er þetta þar sem landnemar fluttu hingað með sér mikið af krukkum og skálum úr brenndum leir, sem ekki er óeðlilegt, því vitað er, að á Norður-

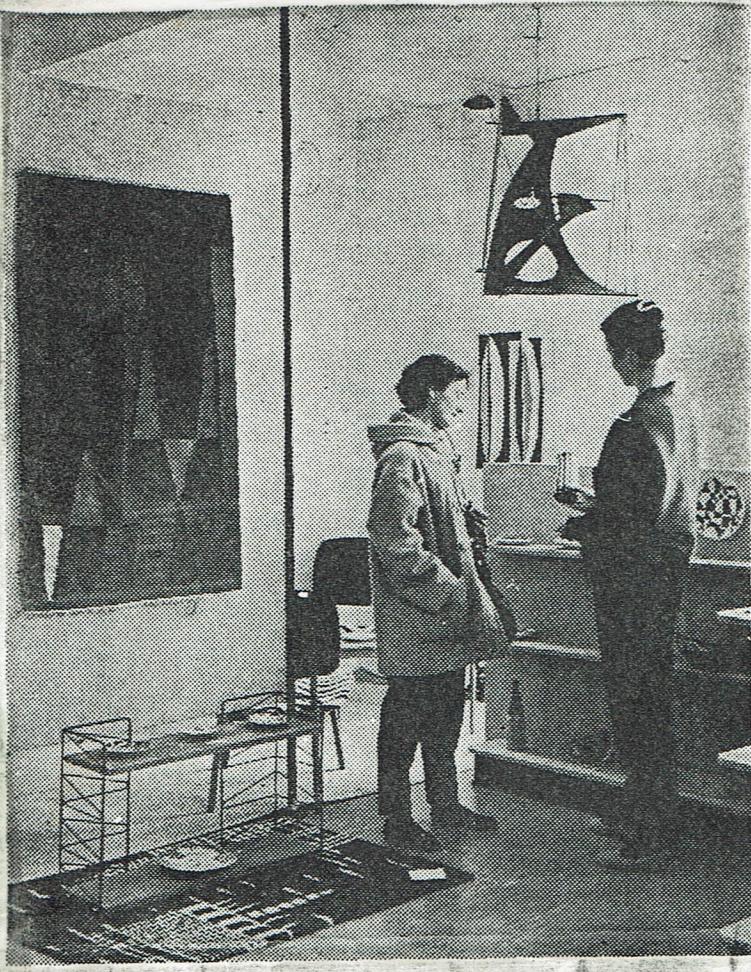
löndum hefur leir verið brenndur allt síðan á bronsöld og notaður til ílátagerðar, og hinir fyrstu Íslendingar hafa eflaust þekkt til leirbrennslu, þótt þeir hafi ekki notfært sér hana í hinum nýju heimkynnum sínum. Keramikgerð er æfaorn listiðnaður sem litlum breytingum hefur tekið síðan fyrsta skálin var rennd. Aðferðin er enn sú sama, leirkerasmiðurinn fer nærum höndum sínum um deigan leirinn á renniskífunni, sem formast úr ólögulegri leirhrúgu í fagurlagað ker eða skál. Þótt keramikgerð hafi upphaflega verið iðkuð í hagnýtum tilgangi eingöngu fór snemma að bera á, að segurðardýrkun manna og þörf á hagnýtum hlutum fór saman. Snemma fóru leirkerasmiðir að lita muni sína og gera þá þannig úr garði að þeir væru ekki síður hæfir til skrauts, sem

sjálfstæð listaverk, heldur en til að sýra í þeim mjólk eða éta úr þeim graut. Keramikgerð hefur öðrum iðngreinum fremur skiðri til að verða listiðnaður þar sem hún sameinar bæði form oð liti. Á síðari árum hafa verið fundnir upp nýir litir sem þó brennsluna vel og einnig er nú hægt að brenna glerjung á leirin sem gerir hann enn fallegri og endingarbetri. Nýjasta aðferðin oð jafnframt sú vandamesta til að lita keramik er svonefnd Majolik aðferð. Ragnar Kjartansson, sem lengi hefur unnið hjá Funa, hefur lært þessa aðferð og unnið mikið með henni hin síðari ár. Þessi verk Ragnarss Það með sér að hann er bæði vandvirkur og mikil hæfur listamaður á sínu sviði, enda er hann löngu þekktur fyrir verk sín, hafa þau verið á sýningum hér heima og erlendis. Har hefur nýlega stofnað leirbrennslu, þar sem framleiddir verða ei göngu listrænir og um leið hagnýtir keramikmunir, í stærri stíl áður hefur verið hér á landi. Er í ráði að gera þessa vöru útbredi ari hér og jafnframt að framleiða til útflutnings, er það vel því hæggja áreiðanlega miklir möguleikar ónotaðir. Keramik ryður sér nú æ meira til rúms sem skreytilist, ekki aðeins sem einstæðir límunir heldur til að skreyta aðra hluti. Til dæmis hefur keramikla möguleika í sambandi við byggingarlist, þar sem skreyta í með því veggi bæði utan húss og innan, er hægt að gera þetta mjög margbreylegan hátt. Keramik er jafnhagkvæmt til þessarar hluta bæði í verzlunum, veitingahúsum og íbúðarhúsum. Áfóður Ragnarss er að starfa að þessu með beztu listamönnum hér á landi til að gera þessa hluti svo vel úr garði sem kostur er á.

O. ÓL.

Ljósm. Andrés Kolbeinsson.

Sýningarsalurinn

Nýtt sýningarfyrirtæki hefur verið stofnað í húskynnum Alþýðuhússins við Hverfisgötu. Þar er vistlegt, og öllu haganlega fyrir komið til sýningar á listiðnaði og myndlist. Nú hefur fyrsta sýning þessa fyrirtækis verið opnuð og starfsemi sýningarsalarins hafin.

Okkar ágætu höfuðborg, Reykjavík, hefur vantað stað sem þennan, þar sem listiðnaður og myndlist er til sýnis og sölu þeim, sem áhuga hafa á að eignast slika hluti. Salurinn gefur einnig bænum svip þeirrar borgar, þar sem unnið er að list, engu síður en að hinum viðtæku framkvæmdum, sem vekja athygli ferðamannsins og aðdáun þeirra, er skilja fæðingarhríðir Reykjavíkur. Ég fagna því að alhug, að nú hefur tekizt að hrinda í framkvæmd þessari tilraun til listverzlunar, þar sem almenningi gefst tækifæri til að kynnast því, sem listamenn og listiðnaðarmenn bæjarins hafast að. Pótt starf þetta sé hafið, er saga þess ekki öll. Nú kemur til kasta þeirra, er eignast vilja hlutdeild í því, að listverzlun og sýningar-

skáli sem þessi geti starfað og stutt að listkynningu, sem getur orðið mikill þáttur í menningarlífi Reykjavíkur.

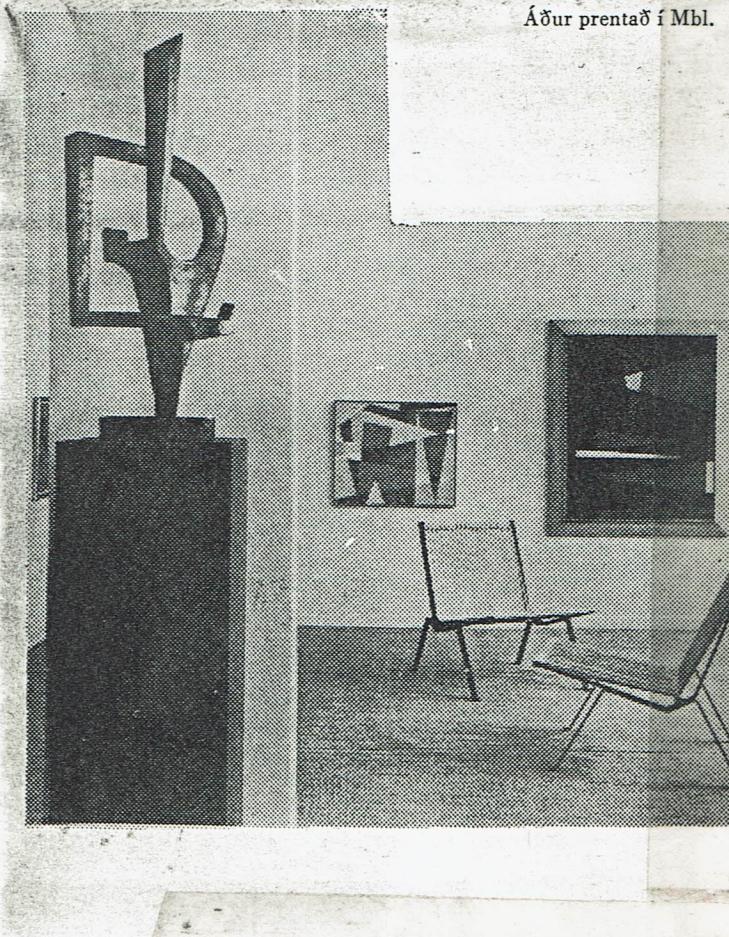
Það hefur löngum verið þörf á sýningarsal, þar sem listamenn geta sýnt verk sín, án þess að þurfa að sýna margra ára vinnu í senn. Hér býðst nú nægilega rúmgóður salur til að hægt sé að koma fyrir snotru og skemmtilegum sýningum, sem hvorki ættu að verða of umfangsmiklar fyrir listamennina né heldur gefa ófull-nægjandi heildarmynd af verkum þeirra.

Sú sýning, sem fyrst hefur verið opnuð í Sýningarsalnum við Hverfisgötu, er með fádænum skemmtileg og margþætt. Þar gefur að lita gott sýnishorn af myndlist og höggmyndum, og er öllu vel fyrir komið og nýtur sín vel. Listiðnaðurinn er fjölbreyttur og hver hlutur valinn. Þar eru margir girnilegir hlutir til eignar á verði, sem mjög er í hóf stillt. Vonandi verður þess ekki langt að bíða, að þeir, sem eignast vilja listiðnað og yndi hafa af fögrum hlutum, verði þess áskynja, að hér eru tækifærin, og um leið er stuðlað að starfsemi, sem er ómissandi í hverjum þeim stað, er vill geta sagt með sanni, að listmenning sé snar þáttur í daglega lífinu, en íslenzka þjóðin hefur oftsinnis sannað, að með henni býr skapandi máttur og sterk þjóðleg menning.

Ég skal ekki lengja þetta mál með upptalningum á sýnendum og sérstökum verkum, en að lokum vil ég aðeins fullyrða, að sú sýning, er hér um ræðir, er þannig gerð, að þar er ánægjulegt fyrir alla að koma, og þar eru góð tækifæri til að eignast ýmislegt listmuna, er til ánægju má verða í eigu hvers manns.

Valtýr Pétursson.

Áður prentað í Mbl.

19. apríl — 1. maí myndlistasýning.
Ásgerður Ester Búadóttir og Benedikt
Gunnarsson sýna myndvefnað og glermálverk.

Sýningarsalurinn vill vekja athygli yðar á,
að í salnum eru stöðugt sölusýningar
á myndlist og listiðnaði.

Aðgangur að myndlistardeild er 10 kr.,
en ókeypis að listiðnaðardeild.

Í salnum eru einnig til sölu málverk
eftir þá listmálarar sem sýnt hafa þar.

Á sýningum í salnum er gott tækifæri til þess
að fylgjast með íslenzkri myndlist og listiðnaði.

Í Sýningarsalnum er tilvalið tækifæri
til þess að velja góðar gjafir.

Sýningarsalurinn er opinn alla daga
frá kl. 2—10 e. h.,

BJARNI JÓNSSON, ungur maður, hélt sína fyrstu sjálfstæðu sýningu í salnum dagana 8.—20. nóv.

GUÐRÚN SVAVA og JÓN B. JÓNASSON sýndu saman málverk sín dagana 22. nóv. til 1. des.

KRISTJÁN SIGURÐSSON, f. 1892, hélt sýna fyrstu sjálfstæðu málverksýningu dagana 2.—11. desember.

2. MYNDLISTARMARKAÐUR SÝNINGARSALARINS var haldinn í desember. Þar sýndu tveir myndhöggvarar og tólf málara verk sín.

Nýr þáttur í starfsemi salarins kom fram um áramót. Það var sýning á eftir-
printunum eftir erlenda listamenn.

14. janúar var opnuð í Sýningarsalnum sýning á vatnslitamyndum og teikningum
eftir kínversk-bandarískra listmálarann Dong Kingman. Sýningin var
á vegum Concoran listasafnsins í Washington og upplýsingaþjónustu Bandaríkjanna. Sýningunni lauk 27. janúar.

MAGNÚS PÁLSSON og SIGFÚS HALLDÓRSSON héldu fyrstu leiktjaldasýninguna, sem haldin hefur verið hér á landi, 30. janúar til 13. febrúar. Þeir
sýndu drög og líkön af leiksviðum sem og búningateikningar o. fl., er að
bessu lítur. Skylt er hér að geta þess að Sigfús hélt sýningu á málverkum og
drögum að leiktjöldum í listamannaskálanum 1947.

EIRÍKUR SMITH hélt sýningu 16. febrúar til 3. mars á rípolín- og gouache-
málverkum.

16.—27. mars var sýning á málverkum bandarískra listmálarans Nat Greene
á vegum Arts Exhibition Corporation í New York.

ANTON ROOSKENS hélt sýningu á gouache- og olíumálverkum 30. mars
til 15. apríl. Dr. H. C. Cassens sendiráðsfulltrúi opnaði hana, en hann hafði
haft milligöngu með sýninguna.

Í listiðnaðardeild koma fram nær daglega nýir munir sem eru til sýnis og
sölu. Nú er þar ný uppsetning á Funar keramik. Barbara Árnason sýnir mynd-
skerm, mottur og veggteppi, Sigrún Jónsdóttir batik-dúka, Sigurður Haraldsson hálsmen úr silfri, Ulrike Balz þýzk listiðnaðarkona sýnir hálsmen, eyr-
nlokka og hringi smíðaða úr silfri.

ÁSGERÐUR ESTER BÚADÓTTIR og BENEDIKT GUNNARSSON opnuðu sýningu 19. apríl s.l. á myndvefnaði og glermálverkum. Ásgerður sýnir
10 myndvefi, en Benedikt 26 glermálverk.

